

**DE CHLOROSI.**

**DISSERTATIO  
INAUGURALIS MEDICA**

QUAM  
CONSENSU ET AUCTORITATE  
RATIOSISSIMI MEDICORUM ORDINIS  
IN  
ALMA LITTERARUM UNIVERSITATE VIADRINA  
AD SUMMOS  
IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES  
RITE CAPESSENDOS

IE XXIX. MENSIS AUGUSTII ANNI MDCCCLVII.

H. L. Q. C.

PALAM DEFENDET

AUCTOR

**ISAAC SILBERZWEIG,**  
OTTOMANIENSIS.

CONTRA ADVERSARIOS:

S. GOLDMANN, MED. ET CHIRURG. DR.

M. GOLDSMIDT, MED. ET CHIRURG. DR.

VRATISLAVIÆ,  
TYPIS SULZBACH.

# DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

DE CHLORO.

# **VIRO**

ILLUSTRISSIMO, AMPLISSIMO, CELEBERRIMO  
DECANO H. T. SPECTATISSIMO

# **I. GUIL. BETSCHLER,**

ED. ET CHIR. DOCTORI, UNIVERS. VIADRINÆ VRATISL. PROF.  
O., ET SCHOLÆ CLIN. LYNÆC. MODER. AUGUSTISSIMO BORUSS.  
REGI IN SUPREMO SILESIAE REGIMINE RERUM MED. A CONSILIIS  
PRÆSTANTISSIMIS, COLLEGII SUMMI AD MEDICOS OMNIS ORD. EXAMINANDOS,  
DIRECTORI, AQUILÆ RUBRÆ EQUITI, PLURIUM LIT. SOCIETATUM  
SODALI ETC.

## **PRÆCEPTORI DILECTISSIMO**

EGREGIE DE SE MERITO SUMMEQUE VENERANDO

ATQUE

Digitized by the Internet Archive  
in 2026

**VIRO**

**HUMANISSIMO, NOBILISSIMO, MAXIME ERUDITO**

**W. ADELSON,**

**AMICO DILECTISSIMO**



HAS

**QUAESCUNQUE PAGELLAS**

SACRAS ESSE

VOLUIT

**AUCTOR.**

## Caput I.

### De morbi natura.

quis etymologiam vocis chloroseos recto perpenderit pro-  
to fatebitur, non tam de morbi quam de symptomatis agi-  
ficatione. Color scilicet, qui verbo isto praedicatur, mul-  
rum malorum proprius atque communis esse dicitur, nec  
lum apud foeminas sed etiam apud mares invenitur. Neminem  
gis homines liene laborantes colore induci e viridi flaves-  
nte paene metallico, qui chloroticus paene vocari potest. In  
tero sexu multae ac variae exstant anomaliae plerumque  
ne cum menstruationis irregularitate quadam complicatae,  
tae aegrotantibus similem speciem impraegnant faciebant. Nec  
on ii miseri, qui a typho reconvalescunt, morbo per se gra-  
ssimo, penitusque succos et sanguinem perturbante, parem  
spectum praebent, nec me avaro recedere opinor, si leuco-  
nlegmaticum quem vocant habitum, hunc cum chlorotica con-  
undam indole. Quae quum ita sint, medicum de rerum  
atura scrutanti utique opus est, ut diligentius inquirat, in-  
oditas phaenomenorum causas. Quo facto omnino patebit,  
chlorosi quoque subesse aliquid, quod ad internam referendum  
t mixturae naturam, et quamvis levis tantummodo appareant  
xternae varietates, a colore depromptae, tamen semper in san-  
guine haeret mutabilitas aliqua haud exigua eaque dignissima,  
i quam animi medicorum convertantur. Quodsi quis de  
chloroseos natura atque indole certiores sese reddere cupiat,  
nte omnia oportebit, chloroticae sanguinem accurate cognoscas,  
quippe qui principalem exhibeat omnis commutationis fontem.  
Ac recentissimae disquisitiones ope microscopii factae novam  
majoremque lucem effudere in hanc materiam antea fabulosis  
uticis in ventionibus obscuratam.

Non alienum esse puto ab hoc meo proposito, si nonnulla  
referam ex istis institutis, quas veteres de eodem medi-  
cinae docere capite, ut quantopere vera falsis commixta fuerint,  
plane intelligas, et quos quantique errores et qualia iudicia  
collata sint, e simplici cognoscas enarratione. Ni fallor apud  
omnes fere pristinum aevorum medicos vulgata erat opinio,  
e retentis mensibus oriri chlorosin. Quae sententia quam per-  
peram de morbo prolata sit, vix operae pretium est fusius  
illustrare. Notum enim est, non solum virgines chlorosi obrui

eas, quae nondum menstruate sint, vel quarum menses fluere desinant, sed etiam quamlibet mulierem sive maritam sive virginalem in hunc morbum incidere posse, etiamsi mensium effluxus rite succedat. Non enim in emissione sanguinis, sed in ipsius succi compositione positum atque constitutum esse malum nunc apud omnes constat et ut aut moderatissimi fluxus uteri detritus, aut vel celerrimo cursu sanguis tanquam cataracta e secreto sinu erumpat, nihilominus tamen decolorari videbis mulierem, si quidem in penitior ejusdem liquoris structura vitium quoddam haeret organicum, quod solitam eideri detrahat firmitatem et absque ullo negotio decedere fluidum sinat e corpore. Sed mittamus nunc hanc errorum refutationem quoniam surpa nobis erit hac dere exponendum. Redeamus nunc ad veteres medicos, qui quamvis in interiores corporis humani conditiones ispicere non possent, i eoque symptomata non nunquam cum causis commutarent, et potius ea, quae oculis cernebant, quam quae studio atque inspectione eruenda erant pro vero morbo haberent, tamen quasi instinctu quodam induci augurium tanquam futurarum inventionum interdum concludere, multasque veritates, quarum proba argumenta propter auxiliorum in sufficientiam praesto non erant, ut ita dicam prophetico quasi vaticinio enuntiavere. Si quid exempli gratia falsi in ea opinione est, semperque erit, quae a retentis mensibus chlorosin nasci vult, nos quidam aliquam eidem sententiae auctoritatem suppeditare possumus, quippe qui nostro jure declarare queamus, in hoc morbo omnino retineri in corpore et cohiberi solidiores sanguinis partes, ita ut fluida emittantur ex utero, quae optimis orbata sint virtutibus. Sed harum conditionum nescii erant antiqui, neque quid sanguinis exierit, quid remanserit satis certis rationibus definire callidi. Propius idcirco ad veritatem accessere, qui de interna dyscrasia verba facere ausi sunt, et quamquam rudis et indigesta quaedam apparens haec vetus morbi definitio, tamen aliqua negari non potest cum nostra proveciore intelligentia similitudo. Sigwart, qui olim de chlorosi scripsit diasertationem, est vero morbus, inquit, vera ex dejecta chylopoiesi et haemotopoiesi cacoehymia pituitosa, sive talis humorum depravatio, qua loco boni in vasis conficiendi cruoris, ob digestionem laesam et debilitatum canalium sanguiferorum tonum, mera frigida, lenta colluveis vasa corporis tenuis ita occupat, ut penuria potius, quam plethora sanguinis sinceri, qui tamen ad colendum mensium negotium omnino requiritur, vicissim indies increseat. Et Swietenius scite mancā ac vitiosā incusat chylicationem;



e, ait, totum corpus iners fit, tumet, pallet, non ob jactam sanguinis rubri, sed quia quotidie chylus albus sanguini inditur, quem vires corporis non valent mutare in sanguinem primum. Omnino concedendum, in morbo chlorotico adeo laesam esse digestionem et chylicationem, ut ex inde serosam magis lucat sanguis indolem, nec inepte faciunt, qui hanc ob rem orosin cum serofulosi comparant, in qua lymphaticum nimis minatur systema. Et quum in hac dyscrasia incrassari cupiant lymphaticae collectiones et depositiones, in tumorum et tuberculorum formationis gratiam, chlorotici permagna excellunt aquosas dejectiones proclivitate. Quocirca chloroticae non multum abhorrent ab hydropicis, saepiusque ipse vidi chlorasi grotas quam facillime in hunc morbum incidisse. Id quod rursusque mali commune videtur esse, in eo cernitur nisi fallor, quod anaemicus quidam status per totum corpus regnat, quare, ut vividiores et solidiores partes in principalis organismi secum amittat, nec nisi eas conservet, quae per se ipsae chloroticum ducunt colorem, et quoniam extremos usque corporis perveniuntur fines, toti homini leucoseos impertitur species acutus.

Quae recentiores hac de materie diligentius inquisivere nobiscum communicavere, ea praeclare anaemiam praesto esse monstrant. Non solum enim tenuem et aquosum repperis sanguinem, sed etiam comminutam coagulandi facultatem, propterea quod seri decoloris superflua copia longe superat parvulam solidamque placentam. Nimirum ipsi globuli numero et colore inferiores, multique exstant, qui plane omni pigmento destituti ne minima quidem ferri ducunt vestigia. Ex quo facile intelligis, plasticam penitus collapsam esse vim, qui virium collapsus eo durius aegrotas premit, quo magis fibrinum principio suo orbatum est robore. Fibrinum nempe sufficiente quantitate per vasa volvitur, bona autem indiget firmitate, et albuminis paene adaequat mollietatem. In quo albumine illegitimus se videtur principatus, quippe quum nonnullae excretionibus plus justo impleantur commeatu, urina nonnunquam, uti se vidi, albuminis sat magnam secum habeat copiam, sive quod albuminis in fibrinum transformationem perficere nequeat organismus, ob alcalinarum substantiarum defectum, cujus argumenti mihi quoque arrisit perspicuitas, sive quod aciditas praedam, cujus suppositionis veteres medici exstant laudatores, adeo urgeat in colatoria, ut locum imprimis inutilia excipiat praedam, quae seri lactei similia esse dicuntur.

Quae quum ita sint, omnino pro rato habeo, totam chlor-

rosin positam esse in sanguificationis et reproductionis erroribus. Haec autem vitia tos tantaque sunt, ut variarum affectionum numerosa hinc nascatur proles. Re vera et in sexu virili et apud infantes mala evadunt sat multaequae quum ex eodem fonte, sanguinis scilicet manca praeparatione profluant, vix a ne vix quidem a chlorosi discerni queant. Quam ob rem ista definitionem strictioni sensu intelligi oportet eo, ut irregularitatis praesentes solummodo applicentur ad muliebres functiones, quae quominus rite procedant, propter abnormitatem succorum cohibentur. Et quoniam hae functiones maximi pretium sunt ea vitae aetate, qua evolutionis fieri debent incrementum, porro dicendum, inhibitas secretiones spectare potissimum aetatem juvenilem, seu pubertatis periodum. Sane igitur cum menstruatione jungenda chlorosis, praesertim quum omnino quum cum bono vel malo eventu in feminas agant, protinus referenda sint ad uteri provinciam. Mulierum enim vita nonnisi in sexualibus constat functionibus, circa quas et animi et corporis agitantur motus. Non dubito ego, quin creberrima et praestantissima alterius sexus malachlorosis sint et hysteria, quarum altera e sanguinis in uterum perverso nascitur influxus, altera in nervorum vitiosa in eandem provinciam auctoritate. Dato hoc abque concessio nulla jam de chloroseos vera indolis esse potest; postquam enim uberrime demonstratum est sanguinem in tali rerum conditione, eo, quo instructus esse debet exui rubore, id quod e colore pallido et e plasticitate diminuta intelligis, quis est, qui ex assimilatione perturbata originem duxisse morbum neget. Si quid praeter normam in hoc negotio ad servandam bonum valetudinem perquam necessariis accidit, sanguini quoque damna inferuntur quam maxima. Ut postea res se habent, semper normalem vasorum labefactum conspicis turgorem, et in eo casu, ut tenuissimus per relaxata organa sexus quam uberrime effundatur sanguis, et tunc, quum idem succus retentus obstipationes efficit organorum interiorum imprimis abdominalium, et in venosis congestionibus abditi quidem sed periculosus ponit malorum sedes.

## Caput II.

### De morbi phaenomenis.

Cognoscitur morbus colore faciei pallico, livido, nonnumquam vel griseo, viridiusculo, coeruleis circa oculos marginibus labiis albescentibus, lingua alba, cuti sicca, pallida, plane inerte. Praeterea adsunt nutritionis depravatae signa manifesta. Dic

omen tenustum, flatulentiam subinde enascentem, obstipationem alvi saepius repetitam, dolores trahentes in regione thoracis, angorem circa pectus, ad lipolluminem propensitatem, rigorem, somnolentiam respirationem difficilem, tremorem, animi moerorem paene melancholicum, somnolentiam continuam, lassitudinem admodum ingratham, virium deniquestrationem. Huc accedunt mala, quae non solum sensu capiuntur communi sed etiam in praecipuis locis distinctas vocant affectiones, veluti cardialgia, aliaeque spastica signa, iriticae et convulsivae affectiones, nausea, vertigo, susurri in auribus, scintillae ante oculos, cephalalgia, visus hebetudo, ante omnia appetitus vitiosus, quin etiam immanis nec non inaequalis libido paene intolerabilis.

Perlustreris, quaeso, haec omnia phaenomena, ut, in quo systemate plurimum peccetur, perspicuum reddere possis. Incul dubio graviter cum morbo conflictantur nervi, praesertim in pleraeque chloroticae admodum sensibiles se praesent, facile animum dejiciant, quin etiam in mentis incidant mutationes. At vero plurimum hac in re valet aegrotae constitutio, quae si tenera est, et natura vergit in spasmodicas affectiones, lubenter etiam perversis indulget sensationibus, praesertim quum nervori imbecillitati minime prosit sanguis chloroticae baccidus. Nihilominus in ea consisto opinione e turbata sanguinis circulatione emanare cunctas, quas enumeravi, aegritudines, quarum altera pars ipsam nutritionem significat admodum debilitatam, altera congestiones amplectitur irregulariter modo modo illuc proficientes, et eum magno aegrotae incommodo vel ad nobiliora organa vergentes. Rem ita se habere et quoque conjicio, quod irregularibus subinde vexentur aegrotae horripilationibus, nec non de levibus saepe conquerantur irritationibus. Inequalis insuper corpori calor, nam extremis aegrotarum fere semper frigiditas me tetigisse memini. Somni inquieti et pulsus inordinatus idem confirmant, nec non caeterum observatores, qui quamquam pulsum debilem parvum agnoscant, tamen sempiternam insuper coarquantur quantiam, unde levem subesse febriculam non sine veri suspicionem colligunt.

Quodsi in turbata circulatione morbum positum esse patet, hunc rerum permutationem referenda esse censeo omnia, quae passim in corpore tam externo quam interno conspiciuntur phaenomena. Pro primo temperies notanda, quam praeter naturam diminutam esse elucet. Hinc quoque coloris mutatio; et ex parco sanguinis affluxu non solum frigidae horridaeque



fiunt corporis singulae partes, sed etiam ruborem pristinum atque legitimum amittunt. Et quoniam in iisdem regionibus aut decolor congeritur sanguis, aut venosae retinentur confectiones plane intelligis, cur tot tantaeque extent colorationes varietates. Pallor, inquit Sauvages, rerum nosologicarum sensor experientissimus, vel albus est, vel cinereus, vel fusus cereus, luridus, et diversus hasce colorum commissuras verum exprimere difficillimum est. Temperiei iacturam porro cognoscere e cuti rigida et aspera, paene cadaverosa, etiamsi nondum vultu oematosae exstiterint intumescantiae.

Aliud circulationis turbatae symptoma et dignissimum, quod animi medicorum vertantur, in cordis reperis pulsatione. Passivae et involuntariae ut ita dicam animadvertuntur conpressiones; originem enim trahunt ab atonia quadam totum corpus premente, et a diminuta energia, quae vasorum magnorum relaxet bonam turgescantiam. Quocirca si quiete se habent aegrotae magnam admiraris tranquillitatem, quae stupidam fecerit vecordiam significare videatur. Simulatque autem paullulum exsultavit aegrotata, sive quod ingenium aut legendo aut meditando aut simili intentione applicavit, sive quod corpori labores imposuit etsi levissimos, statim pulpitatio subsequitur ingenis, ut non solum per totum pectus eam ex audire queas, sed etiam vultus in ternam detegat inquietudinem, et inordinata pulsatio peditentim in undulationem transeat admodum inieundam, quippe quae angorem procreat vix tolerabilem. Simile quid Hippocrates jam expertus est, quum de assumptis chloroticarum verba faceret. Hae vero difficultates sub initio morbi solummodo e motu nascuntur modum excedente, ut primum in veteravit malum, non jam de transitoria agitur calumitate, sed vera subintrat dyspnoea, quam ipsae aegrotae sustinere cupiunt gemendo et profundius suspirando. Eae autem commotiones tam abdominis quam pectoris, quae diaphragma perficiuntur ope, simul debilioris documenta praebent respirationis, et universalis atoniae vel musculos affligentis. Ita enim existimo, sanguinis circulationem per pulmones sanctis obrutae esse impedimentis, ut exinde abdominalia quoque organa aeger ferant tenuem parcumque sanguinis affluxum, et digestorios perperamtractari apparatus, ea quae supra jam commemoravimus docent symptomata, cardialgia nempe, et qui cardialgiam praecedat, ructus molestissimus. Immo e eodem forte metus futurum pneumo phebiscos non plane rejiciendus.

Jam supra aciditatis mentionem feci hunc morbum praeter caeteris insignientis. Ex digestionem enim laesa succi qui hu-



negotio inserviunt, depravantur, quo fit, ut variae motes gignantur, quae ventriculum imprimis vexent. Scis raticas de multis atque diversis conqueri incommodis, vel rificis sensationibus, quae passim in regione emergant epirica. Modo prementes modo urentes modo trahentis sant dolores, omnium autem praestantissimum symptoma quod non solum nervorum malam indicat affectionem, sed irabilis secretionis perspicua praebet documenta. Sinus enim, pyrosis, et vomitiones quid aliud significant, assimilationem incompletam, et gastrici succi corruptionem? e absorbentium cupido vix satiabilis, quorum usus perum sane manifestat gustum, tamen nonnullis aegrotantibus tantulo levamini fuisse fertur. Negari quidem non potest, iendi facultatem longe aliam esse apud chloroticas quam d sanas foeminas, et e phantasticis imaginationibus oboriri nunquam appetitus, quos amentium potius quam sanorum e dixeris. Sed memineris quaeso, quantum in altero sexu eat phantasia et quam difficile sit, in omnibus et singulis dicare, quid foeminae veri insit, quid ficticii. Recte monet ymannus in dissertatione sua de chlorosi, appetitus abnormis saepenumero non tam in organicis constare pathematis, m in pathologicis puellarum cogitationibus. Illud vere, quis, etiam hoc loco non praeter eundem est, multos pue hanc picam non involum. Curiam esse et a laesa phantasia oriri, sed puellas, quoniam se pulchriores futuras esse stimant, si palleant, sponte sua absurda vocare, libenterque rare omnia ut colorem hanc sibi concitent. Fuerunt inter licos antiquos aliqui, quos admodum diffisos esse mulieres queretis arbitror, propterea quod chlorosin pro pica malacia habebant, id est in symptomatis acquiescebant quae solummodo ex ore veniebant negrotae. Certe morbus oris pretii est, quam qui in sola nervorum consistat hyaesthesia, nec nisi graviorum malorum additamentum o appetitus perversitatem, pariter atque apud hystericas m fere obveniunt sentiendi errores, quin quis unquam huic bo creberrimo auctoritatem eam, quam hucusque tribuere lici, detrudere ausus sit. Vix tamen ad dignoscendum bum aliquid refert et ad disjungendam solam anaemiam chlorosi, utrum symptomata systematis nervosi laesi ditionem turbatam antecedentem subsequantur.

Restat, ut quomodo cum praestantissima mulierum functione in tali morbo stat, paucis verbis exponam. Amenorrhoea minime chlorosi opus esse, supra jam commonefeci.

P. Frank hac de re ita loquitur: Non paucae omnino virgines, chlorosi detentae, amenorrhoea simul laborant sed etiam tam raro tamen et aliis et nobis non modo puellarum, adultae quoque aetatis foeminarum sub singulis chloropica affectionis phaenomenis, menstruo tamen fluxu nequaquam destitutarum exempla occurrerunt. Naumann in compendio suo clinico sex morbi affert species, quas e menstruatione vario sumpsit habitu. Secundum hunc rerum clinicarum præceptorem clarissimum chlorosis aut in puellis observatur nondum menstruatis, aut molimina tantum catameniorum præsentibus. Hae virgines plerumque ab infantia jam imbecillius deplorans valetudinem, catarrhalibus saepe affliguntur affectionibus, aspectu sunt pallido, leucophlegmatico, serofuloso, quod in pthisin pronae, juvenili egentis ténuitate et hilaritate, ubi primum in chlorosin abiere, pertinacissimo cruciantur malis. Altera species menstruatas complectitur virgines, dysmenorrhoea laborantes. Lubenter hystericæ ad chlorosin accedunt gynaecodines; sanguis, qui ex utero effluit, tenuis, serosus, limpidus. Tertiae menses fluunt rite quidem sed profusae, ut paucis metrorrhagiam suspicari possis. In libero spatio leucorrhoea adest, aegrotæ emaciantur, cinereum ducunt colorem, periremo oedematosae fiunt. Pro quarto amenorrhoeam habent transitoriam ex insultu aliquo vel ex incauto regimine ortam. Ea, quæ tunc supervenit chlorosis, levissima: In quinto ordine numerantur uxores steriles, qui parca et inordinata menstruatione facile cum negotio leucorrhoeam, simul etiam chlorosi sibi consciscant. Denique viduas eidem malo etnoxias esse dicit, quæ a solito abstineant coitu, eidemque ordini inserit virgines aetate propectas ob nimiam castitatem in idem malum ruentes.

Ut breviter atque concinne ea, quæ ad menstruationem pertinent, componam phaenomena, pro primo dicendum, sepe per et ubique chloroticas in ordinata excellere menstruationem aut enim parci sunt menses, aut profusi, aut plane non præsto sunt. Nihilominus errant ii, qui hanc irregularitatem pro essentiali ducunt phaenomeno, vel pro vera morbi origine. Immo quum antea jam fusius demonstraverim, sanguinis fluxus vitia ex interno emanare fonte, nunc denuo quam maxime animo tuo mandare debes, ab eadem caussa repetentum esse, quod quid in qualitate non solum sed etiam in quantitate peccet sanguinis.

### Caput III.

#### De caussis morbi praedisponentibus.

Optimi morbi observatores in eo consentiunt, quod plurimum educationem ad puellarum conferre aegritudinem dicant. Recte, nam ex quo tempore somaticis exercitationibus puellas suefacere coeptum est, ni fallor minor aegrotatum exstitit copia. Neminem medicorum fugit, e diaeta totoque regimine prae caeteris pendere bonam valetudinem, nec quisquam unquam negavit, a victu inepto multas et varias enasci affectiones, quae sanguinem imprimis corrumpant, et cachecticos addant homines. Quocirca necesse non est, ut fusius demonstrarem, quomodo vita nervos emolliens maxime idonea sit ad chlorosin provocandam, quanto cum incommodo cibi male concoquendi, adiposi, insipidi sumantur, quippe qui digestionem laedant, secretiones cohibeant, venosas constipationes et infarctus intestinorum gignant. Haud minoris momenti est aer atmosphaericus, quem recreantem omnino esse oportet, quidem laeta constare debet valetudo. Notissimum est, vias in universum exstare vias, quibus in aegritudinem deduci valeant organisi. Aut enim pravis nutrimentis utitur homo, ut insalubrem inspirat aërem, in utroque autem casu assimilationi quam maxima injiciuntur damna, quam ob rem ii, qui exinde oboriuntur morbi, in succorum potissimum niti videntur corruptione. Quos quantaque ex aëre inquinato gignantur mala, praeclare docent oppida, quae conferta habitantur plebe, angustis instructa sunt domibus, quae solis luce careant amica. In hisse locis semper permagnam offendis aegrotarum multitudinem, quae cachecticum praebent aspectum, leucorrhoea sunt praeditae, anaemicis conflictantur affectionibus. Vix operae pretium es; longius enumerare, quales cibi et quales occupationes prae caeteris in chlorosin pronas reddant foeminas. Sufficit adnotavisse, victum tenuem quam epulas lautas vitamque luxuriosam nocere posse, quidem plus comedant homines, quam quod digestoriae sustinsent vires. At vero, si nimia adest vocacitas, nonnisi paulatim in labem descendit organismus; eo autem graviora morbi contrahet mala, quo pejora sumperit nutrimenta. Minime item e vestigio chlorosis excipit praeteritas de laesa digestionem querelas, immo peditentim emergit, et sub variarum congestionum specie irrepit. In tali enim casu vera succorum est dissolutio et decompositio, nec nisi postquam aquosae

sanguinis partes primores factae sunt. externa quoque conspectum veniunt mali additi signa.

Joergius haud inepte ita commentatur chloroseos originem, ut e labefacta nutritione et e parca sanguinis oxydatione omnia, quae obviam fieri possint, deducat symptomata. Haec provenire ait intestinorum imbecilectatem, glandularum abdominalium obstipationem. Re vera plurima aegrotarum paucorum ob malam vivendi rationem in morbum incidit, quamvis nonnullae inveniuntur foeminae, quae chloroticum ducant coloratum quin intestinalibus obrutae sint affectionibus. Inspicias, quae mulieres de die in diem tenuissimos potus bibentes, fere saepe coffeae vel theae usu viventes, quid amplius patho generari opus est explicatione, quum solis luce clarius sit, e continuo potu aquoso sanguinem ipsum aquosum fieri?

Quodsi ego Joergio assentior, qui parum oxygenii habere sanguinem chloroticarum elocutus est, id quod sane evenit apud miseras istas puellas, quae laborosam et lacrymosam degunt vitam in pauperum tabernis obscuris, humidis, squallidis, eo tamen audaciae progredi nolo, ut ab hac sanguificatione depravata fortiorem derivem uteri irritabilitatem. Nam et libidinosus quidem stimulus vel imbecillioribus esse potest propterea quod infelicissimae sedulo fungi solent munda tamen non habeo, quod inordinatam uteri conditionem ipsam sanguinis egestatem referre recusem. Neutiquam necesse est, ut secretae cupiditates in occulto alant foveantque morbum et suo jure castigat idem scriptor medicos, quod ex maxima parte chlorosin ab insatiata libidine et ab oppressa menstruatione proveniente faciant. Quae quum ita sint, melius de morbi diagnosi consulere mini videor, si sanguinis inopia quam novissimi quidam miraculoso nomine leucochylhaemum designant, permutationum omnium exhibeam principium et fundamentum. Nostrum non est, diligentius inquirere, fiat, ut ferro indigeat sanguis chloroticarum, quippe qui morbo ipso dissertationem conscripturus sim, nec minutius ac subtilibus implicare me cupiam perscrutationibus. Vix insuper vereor, ut quidquam probi atque sinceri exhauriri, qui ejusmodi mysteria investigare in animo sua habeat et quoniam divina quadam mente auspicari non dedecet virum quem strenuae disciplinae relinquunt auxilia, jamjam ne ob id quidem cariorum mihi esse recentiorum gravitatem clara vix profiteri audeo. Vix enim multum interest, num ferri oxygenii defectus sanguinem inferiorem reddiderit, praesens quam nostrae aetatis viri doctissimi in ea uniantur fide, r



discrepare terrestria a coelestibus, hominemquae componi eodem elementis, quibus aërem atmosphaericum constare jam dudum experti sumus. Nec dubito, quin impedito oxygenii conmeatu non solum anaemicus et cachecticus praeparetur sanguis, sed re vera ferri quoque minuatur copia. Caeteroquin quam parca ferri multitudo sanguini insit, quis est, qui sciat? Et reputes tecum, quicquid in corpore insit ferri, non solum e nutrimentis parari posse, quoniam exiguae exstant substantiae edules, quae ferruginosae, sit venia verbo, dici queant. Ceterum tamen simul cum penuria sanguinis qualitatem quoque depravatam esse, elucet. Ferro enim deficiente non solum fibrina diminuitur, pigmentum rubrum vix sufficiens paratur; indeliquor sanguinis ejusque serosa pars et lobuli decolores non rubre tincti praevalent, quae omnia ex fonte vegetationis et reproductionis perversae, imprimis ex functionibus debilitatis ventriculi, cenalis alimentarii, hepatis et lienis et totius systematis lymphatici originem ducunt, in quibus organis prima globulorum lymphaticorum et sanguineorum elementa formantur, quamvis haud dubio etiam respirationis et oxydationis processus labefactus non parum ad illam imperfectibilitatem globulorum affert, haud dubio globulorum decolorum formatio cum obstipatione et stasi vasorum capillarum cohaeret.

Sed mittamus has subtiliores et inutiles controversias. Hac acquiescas in ea expositione, quam ab exordio jam de sanguine protuli ad munera sua perficienda haud sufficiente. Sanguinem nempe adeo vilem esse contendere, ut debilitatum inde totum organismum apparere oporteat, et si quae subintrent congestiones, passivae tantummodo hae ducendae sint. Omnino igitur paullisper irritari sexualia organa non est, quum aut hyperaemico turgeant affluxu, aut nervorum ingratum percipiant vim. Semper aliquid in utero haerebit, in quid mali perpessus fuerit sanguis focmineus, et tam arcta necessitudine sexuales junguntur functiones cum principali vitae comite, ut mehercle chloroticam inspicere nequeam, quin quid infra a norma recedere suspicer. Attamen uti jam supra commemoravi, cavendum, ne inversa utamur rerum explanatione, causam pro effectu habeamus. Intra et extra muros peccatum est; errant, qui perquam chlorosin e vitiosa oriri lament menstruatione, licet omnes mulieres chloroticae aliquam saltem praestent irregularitatem, nedum ulla inveniatur oemina, quae nunquam more vetito voluptuosis se dediderit imaginationibus, quibus magnam in corporis valetudinem, nec

laudabilem esse vim nemo unquam negavit. Falluntur etiam qui absque omni sexualium organorum respectu chlorosin pueri exhibent cachexia, acsi in numero esset morborum dyschymicorum, syphilidos, serofuloseos, arthritidos. Est autem chlorosis morbus vere foemineus, et risum tenere vix possunt si quis de viro chlorotico verba facere incipit: Fernelius atque Forestus talia olim fabulati sunt. Non magis de infantibus chloroticis sermo esse potest, quorum organa sexuata sileant debent. Sic enim voluit ac iussit natura, at si prohi dolor praemutata lascivitas, nefaria libido teneras puellas compulset ut ipsae sese immacularent, ut stimulum expergefacerent qui sub castitatis tutela vel insciam virginem celari debet tunc certo augurari licet, miserrimam commissi criminis poenam esse soluturam, et viribus prostratis cum longo et lacrymoso morbo dimicaturam.

Redeamus ad rem. In praedisponentibus chloroticae affectionis causis non omittendi animi motus. Emaciantur homines ciborum amittunt appetitum, succorum et sanguinis iactura faciunt, qui diuturno premuntur moerore, curis lacessuntur vexatoriis, diris contunduntur infortuniis. Quicquid pectoris angit, animum constringit, mentem obvelat, vel sanguinem quemque rarificat, digestionem laedit, nervos irritat. Et quid foemina irritabilius? Adeo mobili est natura, ut levissimum quodque vehementissimos citere polleat affectus. Quocirca nemo miratur, quod chlorosis tam crebro vel eas adoriatur foeminas, quae secunda uti fortuna dicuntur. Timorem et terrorem facie expressos cernis pallida. Quoties hi motus foeminae esurgunt! Quam celeri cursu sese excipiunt angor et metus et tristitia, quum secretus amor modo dulcia comendat cordi gaudia modo infandos exsuscitet dolores!

Superfluum est, memoratis causis adjicere morbos varios qui quum per se soli quam maxime idonei sint ad exhaustiendas vires, tum in consecutoriis nonnunquam habent malum chloroticam affectionem. Praeter ipsas cachexias huc numerandae sunt haemorrhagiae et blenorrhocae, febres continuae vel intermittentes, per longum tempus durantes, admodum corporis roborum conterentes. Eundem effectum habere dicuntur suppurationes diuturnae, sanguinis emissiones saepius repetitae medicamentorum laxantium usum continuum; eandemque noxiam nonnunquam fuisse tradunt antimonialibus, mercurialibus nec non speciebus epurantibus. Permulti scriptores non immerito de anthelminthicis conqueruntur curis, quod haec methodus abortiva chloroseas tanquam ansa sit. Quid de organo

leis deformationibus putandum sit, quae totum corpus in universum aut in specie muliebria decurtant organa, equidem nehercle nescio. Ipse hac de re expertus nihil sum, dubito autem, quin plane rejicienda sit eorum opinio, qui puellas scoliosi, lordosi similibusque vitiis affectas natura in chlorosin procliviores esse conseant.

## Caput IV.

### De ulteriore morbi decursus.

Acutorum morborum est, certas habere periodos, et intra dies teneri praedestinos. Chlorosin propterea, quod ab hoc tempore recedat, in chronicorum malorum numerum inserunt. Est autem, ubi brevissimum tantummodo temporis, spatium percurrat chlorosis, nec ab omni febrili exacerbatione libera sit, quo in casu eam febrilium affectionum similem esse dixeris. Re vera evenit, ut puellae interdum chloroticis vexentur molestiis per paucillum temporis, priusquam cum legitimo progressu fluere incipiant menses, ita ut profecto opinari liceat, eam anomalia quadam agi menstruationis, quae febrilibus concommixta sit symptomatibus. Ast ne de regulae exceptione, sed de solito disseram cursu, sane res trita atque vulgaris est, chlorosin ad pertinacissimas pertinere calamitates. Rarissime enim accedit, ut transitoriam solummodo chlorosis efficiat egritudinem, quam cum corporis evolutione junctam esse natura ipsa voluit jussitque. De regula morbosa in corpore iam inveteravit irritabilitas, debili atque imbecillo, quum digestionem nova in dies injiceruntur damna, assimilatoria organa magis magisque corrumpuntur, firmaeque concretiones glandulas meseraicas ipsarum detraherent officiis. Hinc illae dyscrasiae, quae ob cachexias irrepentes, hydropem modo in ventri, modo in abdomine, modo in thorace confluentem, ob febres putridas et lentescens, ob suppurationes, haemorrhagias, gangraenas in utero passim evadentes, non sine justo futuri exitus augurio funduntur. Etenim in tam tristi rerum conditione ad obitum estinantes video aegrotas, nec nisi exiguam spem conservandae vitae vel ingeniosus arripit medicus. Melius de aegrotis consuli potest, si aperta potius morbi sint phaenomena. Semper mali ominis est, si cum occulto dimicandum sit hoste. Interiora mala, quae in imo corpore penitus sunt abscondita, plerumque quasi inevitabile fatum lento quidem sed tutro pede progrediuntur. Organicae igitur destructiones periclitatae, levioris momenti eae congestiones, quae turbatae solum

circulationis manifesta evadant documenta. Non ita magnus negotium est, restituere aequilibrium, quo nimirum organismus carere non potest, mitigare, quae justo magis excitatae sunt, sopire, quae saeviant fugaci tumultu. Natura ipsa quae maxime concupit, ut organorum compensentur discordiae. Post longas, quin etiam periculosas vasorum sanguiferorum procellas subito interdum inopinatam advenit menstruationem doloribusque finem imponit exoptatum. Intolerabiles intestinorum oppressiones quoties benigna natura ita exsolvit, ut vicariatorio recluso solamen pararet miseris, quo nullam medicamen erat praestantius!

## Caput V.

### De signis morbi anatomicis.

Ea, quae post mortem repperiuntur indicia, sensu strictiori consecutorum potius dicenda esse censeo malorum quam ipsius chloroseos. Supersedere igitur possum enarratione metamorphoseum organicarum, quae per phthisin vel per hydropem perficiuntur. Id quod de vera chlorosi obductoriae edunt relationes, non amplius vergit nisi ut atonia universalis et anaemici status certiores nos reddamur. Primum inspiciamus, quomodo cor se habeat secundum visum reperta, quippe quod organon centralis circulationis locus si punctum, ut ita dicam, saliens, unde re vera vivis aegroti tot tantaeque oriuntur querelae. Undique conclamant, magnam fibrarum cordis conspectam fuisse relaxationem, sanguinem parvum, tenuem, aquosum, venas turgidiores quam arterias. Non desunt polyposae concretiones, sive pseudopolypi, quod facillimi post diuturnos vasorum tumultus subsequi notissimum est. Etiam de aquae in pericardio sermonem faciunt collectione. Haec sufficiant quoad organa respiratoria. In abdomine inventae sunt glandulae tumidae, obduratae, et in vasis lymphaticis obstipationes, dilatationes, divaricationes. Critica, quaeso, recensione accipias, nec raro hepatis et lienis abnormitates tum quoad structuram, tum ad colorem, quoad genitalium dicuntur degenerationibus, de atresia orificii uteri, de ejusdem organi parvitate abnormi, de ovariorum amplitudine. Carus genitalia possessisse se ait puellae chloroticae exulcerationibus interfectae, cujus uterus digiti longitudinem non superaverit, parietibus admodum attenuatis.



## Caput VI.

### De malis morbi consecutoriis

Magna chlorosi est proclivitas, paullatim transeundi in rorbo cachecticos, qui succorum nituntur plana decompositione. Ejusmodi dissolutiones et colliquationes lento gradu ubinquant, et quum prima vix detegerint vestigia, detergi quasi jam dixerim primae et originalis affectionis characteres. Quo fit, ut prae confusione phaenomanorum veram inspicere nequeat medicus imaginem, et satis diu in tenebris versetur, donec novo rerum ordine pristinam jam effugisse symptomatum compositionem miratus exclamet. Dum omnes florent chloroseos manifestationes, ingredientem jam cernere licet hydropem, oedema pedum, abdominisque, urinam parcam, sudorem retentum, oppressionem pectoris. Tali modo autanasarca, aut ascites, postremo etiam hydrothorax gignitur. Si fallor ego, hunc exitum hydropicum chloroticus morbus tunc potissimum venatur, quum interiora correpta sint organa abdominalia, et insolubiles infarctus in decomponendo sanguine omni vi contendunt, aut quum ab initio jam tanta fluidi tenuissimi vasa sanguifera inundantur copia, ut exsudationes aquosae exinde pronasci cogantur. Alteram nec meliorem rerum mutationem vidi, quum in respirationis orbe tota exacerbaret morbi saevities. Tussis scilicet intravit continua, dolorosa, cum sputis cruentis vel purulentis, pulsu perpetuo febricitante, exacerbationibus irregularibus. Denique scenam miserabilem finire febris hectica, diarrhoeae colliquativae, haemorrhagiae suppurationes. Patet, in tali rerum conditione nonnulla symptomata, quae ad chlorosin pertinere licebantur, perdurare, ingravescere, et ut ita dicam, condensari, dum res scilicet in pejus verti coepere, nam ubi primum hectica cuncto homine potita est, et ad supremos pervenit actus, neque de chlorotico colore, neque de genitalium verba facere oportet munere incompleto.

## Caput VII.

### De morbi diagnosi.

Non mihi in animo est, secunda vice secundum ordinem enumerare chloroseos symptomata. Nec magis in eo sum, ut morborum dem catalogum, qui colore insigniuntur chlorotico, ideoque cum chlorosi commutari possint. Sed paululum commorari volo in vituperanda aliquorum doctrina. qui

quod uberrime ambaginibus ac difficultatibus impletum est denuo obscurant et ampliori exornant incertitudine. Cui bonum larvata chlorosis? An cardialgia constare nequit sine chlorosi. An menstrualia nunquam exstitero molimina, absque omni in epigastrio dolore? Nam quis putabit, chlorosin esse in modum nonnunquam se praestitisse, ut genae rubrae, vultus hilaris, oculi splendidi essent? Habeant sibi hi miraculorum classificatores. Rectius fecere, qui discipulos docuere, quomodo distinguenda sit chlorosis a splenitide chronica, ob helmintias a statu pituitoso, quamvis ego capere non possim, cum tot tantisque impedimentis obruiatur res simplicissima. Chlorosin minime ex symptomatum accurata comparatione sed facie colligere debes. Dixi, non quo Caesari te similem esse opineris, et veni, vidi, vici, inquiras. Qui prudenter agere non viso oegroto e vestigio praescribit formulam. Tantum abest, ut in hanc levitatem inducere velim medicinae studioso, praesertim quum novissima aetate admodum prona sit juvenum in celeritatem quandam ingeniosam, ut chlorosin praestantissimum esse campum arbitrer, in quo exsultare possit mirum ipsius de pathplogicis rebus facundia. Complicatur enim frequenter chlorosis cum hystericis affectionibus, tam exquisitis ut minimum a medicorum postuletur sollertia, quum artem nostram in tali casu nihil fere praestare aegrotae ipsae optime intelligant. Tempus autem observanti datur sat longum, in quo meditari debeat de mali natura per totum organismum circumvagantis, ne punctum quidem praebentis, quod captari liceat medico. Dein chlorosis, si res male cedunt, gravissima amentiae subire solet formas. Si medico fidem habere vis qui totam disciplinam nostram philosophematis exaravit fertilissimis, et ratiociniis consolidatis exsculpsit theorias lucidissimas. Plebejae virgines, quae chlorosi sunt affectae, facillime in nymphomaniam inducunt. Materia admodum foecunda tibi praesto est, si de chloroseos et mentis alienationum interiore nexu lucubrationes instituturus sis. Denique organicas nuperime cordis notavere deformationis ut chloroseos sequelas, dilatationem et excavationem ventriculi dextri, parietum attenuationem, aneurysmata. Ut de phtisi taceam, in auscultando et percutiendo quam plurimum exercere te potes, si cum chloroticis occupatus studia novissimo more impendere vis.

## Caput VIII.

### De prognosi.

Quum fusius jam demonstraverim, quam graves atque

periculosi subsequi possint morbi chlorosin, ipse tu dimetiri colles, quando medico de vito aegrotae metuendum sit, quando pes restituendae valetudinis capienda. Omnino nimium non est, leves morbi exstinguere gradus, imprimis si victum regulandi detur opima facultas. At vero rarissime sub initio aegrotae auxilium petunt, immo provectiore demum clade perterritae artem nostram implorant. Stulte faciunt, quum paranda desiderent, quae jamdudum corpori sunt insita atque inveterata. Nec tamen prorsus de salute desperandum, nisi forte phthisica jam in conspectum venere symptomata, vel hydrops cum febre se consociavit. Contra haemoptysin vix evitandum, nec magis adversus hecticam. Sed ne diutius, quam par est, commoremur in tristissimi exitus expectatione, neve omnem medicinae relinquamus fiduciam, tamen, ut vel difficillimi sanentur casus, praetereundum non est, quid in futuro consecuturum sit, praesentisque victoriae laudem tollere possit. Ut taceam de dysmenorrhoeicis molestiis, quae vel post multorum annorum seriem denuo emergunt, de blenorrhoeis pertinacissimis, quae uxorum interdum exhauriunt vires, facere non possum, quin animum tuum convertam ad eas perturbationes, quae conjugialem detrectent felicitatem. Non inanem hausivisse mihi videor metum, quum chlorosi peracta in ulteriore vitae decursu mulierum sterilitatem, abortus, cystocias, partusque ipsos justo debiliores inde ab anteriore repetam aetate. Licet enim foeminae restitutae valetudinis peciem prae se ferant laetissimam, strenuiores, corpulentiores, toridiores appareant, nemo negabit, in apparatu sexuali renansisse adhuc futurarum anomaliarum seminia, quae si quid novi exceperint incitamenti, certe nihil temporis cunctantur, ut denuo reviviscentem affligant organismum. Quae quum ita sint, video esse necesse, ut medicus prognosin stabiliturus regulas quasdam sibi componat, quibus applicandum sit suum de morbo judicium. Prout augentur inanitionis et decompositionis phaenomena, ita morbum graviolem fieri declaro. Porro pendet curae eventus e complicationibus, quae tanto majores medico scrupulos injiciant, quanto profundius cum abdominalibus cohaereant degenerationibus. Dubiam, ne dicam malam habebis prognosin, ut primum ad exitialia jam pervenerit morbus stadia.

## **Caput IX.**

### **De morbi cura.**

Chloroscos sanandae methodi varios ostendunt suorum

inventorum sensus. Alii pituitosam cachexiam subesse marati, cum emeticis, laxantibus, amarisque penitus exstingu posse chlorosin contendunt. Facile intelligis, ejusmodi remedia nonnisi torpidis et phlegmaticis convenire, qui magna labore intestinorum inertia. Caeterum praecipua praecautio opus est, si methodum periclitari velis evacuantem. Meminis supra jam in chloroseos ultimis symptomatis fuisse diarrhoea colliquativam. Quodsi glandulae meseraicae fortius, quam par est, instigentur, metuendum sane, ne haec organa, quae primitivam exceperere injuriam, plithisi suppuratoria perdantur. Heroice olim dicta ratione miseras tractavere, quum congestiones, quas chloroseos proprias esse dixi, pro argumento haberent, morbum esse hyperstenicum, et quam maxime carere remediis attenuantibus, venaesectione scilicet totoque apparatus antiphlogistico. Sub initio demum saeculi nostri magnam medicaminum roborantium experti sunt efficacitatem, imprimis ferri, cui specificam quasi in chlorosin vindicare vim. Verumtamen martiata quoque accurata indigent indicatione, non enim desunt exempla ferri cum damno aegrotarum porrecta.

Recte igitur monuit Barns, qui artis obstetriciae praeclearum edidit compendium, felicissimam methodum esse eam, quae totam valetudinem corrigere atque emendare, vires corroborare, digestionem juvare studeat. Emmenagoga idcirco suo jure quum inutilia tum plane nociva nominat. Idem fere sentit Carus, quamvis de sanguificatione et reproductione longum sermonem faciat. Quomodo haec explenda sint desideria, in sequenti capite, quod de diaeta acturum est, monstrare conabor. Pergamus nunc in recensione nostra, quam de virorum doctorum instituimus Consiliis. Notatu dignum est, Anglicos medicos adeo drastica adamavisse, ut vel in eo morbo, quem ipsi cautissima agendi ratione quam maxime indigere fatentur coeruleas pilulas et Calomel larga manu praescriberent. Copland, qui tres potissimum medelae esse indicationes, haud inepte proposuit, ut nempe psychicarum conditionem, sub quibus aegrotae vivant, ratio ante omnia habenda sit diligentissima, excretionis et secretionis ad legitimam dirigantur normam, denique quae torpiditate cohibeantur functiones, eae expediantur, nihilominus nimii pretii bilis industriam esse arbitratur, quum aloeticis, oleosis, hydrargyricis purgantibus tanta cum liberalitate deditum sese praestet. Nec aliter Dewees canalis alimentarii torporem et atoniam Rheo, Senna, Aloe, Coloquinthibus delendam esse persuasum habuit. Itidem Hamilton e sola ob-



ipatione alvi morbum repetens in medicaminibus laxantibus  
nnem salutem positum esse credit.

Audiamus nunc, quae mitiores ordinavere Germani. Horn  
um plurimis id commune habet, ut de retardata sexualium  
ctionum loquatur vitalitate, quam inanimum esse fir-  
iter assecuravit. Et quoniam hic organicarum permutationum  
ror profluat a vasorum irritabilitate morbose adaucta, vel  
irregulari quadam sanguinis compositione, iidem coniecere  
edici, cum alterantibus remediis plurimum proficere artem  
imur concedunt ipsi, de causis remotissimis quoque certio-  
m se reddere oportere, ut si quilibet voluptuosi pathologicam  
fecissent uteri conditionem, ii, uti par est, per fas et nefas  
iperentur, in explendae causalis indicationis gratiam. Vi-  
uperandum, quod leviter nos et obiter consilia dare soleamus,  
e si nihil curandum sit nobis de viis atque rationibus, quibus  
andata perpetrare liceat aegroto? Quoties nos jubemus  
entem erigi, animos exhilarari, quum ipsi inscii essemus,  
omodo tale quid consequendum sit? Collaudandus idcirco  
siander, qui callidum et amicalem sese praestare medicis  
iadet, ut dejectos erigant animos, pectora sublevent oppressa,  
nissas resuscitent spes. Plurimum enim valet, qui scite  
illet totam in se conferre clientis fiduciam, qua sola mederi  
onnunquam, remedia saltem efficaciora reddere pollet. Quo  
timiozem collegerit favorem, eo lubentius fatebitur aegrota,  
nidquid in corde habeat secreti, quicquid in occulto pec-  
averit. Tunc facili cum negotio commovebuntur puellae, ut  
alas derelinquant consuetudines, penitusque sibi mandent  
raecepta benigna.

Mende, qui sexus alterius olim descripsit morbos, in  
nendanda nutritione quam maximam impendi industriam,  
errime commendavit. Meministi, in primis saeculi nostri  
ecenniis vi vitalem tanquam deam veneratos esse viros doctos:  
t ipsius erroribus quoslibet enasci tumultus opinabantur, et  
immam medici autem in eo ponebant, ut amabilitati et comi-  
ti potentissimi hujus regis concuperandae quam maxima  
retur opera. Non mirum igitur, quod conservatricem deam  
chlorosi indormivisse tanquam permulti arbitrabantur,  
iam expergefacer e somno esset necesse utique. Et cor-  
borandum idcirco esse corpus existimabant, quod lassitudine  
pitam fingerent eandem vim, et tenuitate victus paene  
unitam. Siebold etiam de imbecilla verba fecit vitalitate,  
e uteri refracta productivitate, de receptivitate aegrotantium  
modo fortiori, modo restrictiore. Torpidis constitutionibus,

quibus reagendi parum inest potentiae, commendat idcirco medicamina acria, resinosa, aetherea, propterea quod uteri intimis congerant irritabilitatem, simul ipsam vasorum activitatem adaugere vult, id quod per tonica fieri posse censet.

Sed haec hactenus. Ut unum postremo commemorem virum, qui suam in practicum usum praeclare exaravit doctrinam, recito, quae Illustrissimus olim de Chlorosi scripsit Wendt. Tres morbi formavit species, quarum prima atonica pallida cuti, virium collapsu, fluore albo, et insigni in hae dropicas exsudationes excelleret proclivitate, maximeque idonea esset remediis tonicis, oleoso-aethereis, amaris, aromaticis, ferruginosis. Alteram speciem a passiva quadam irritabilitate natam esse ait. Invenitur apud foeminas graciles, sensibiliores animi motibus admodum vexatas. Nervositatem eximiam medulla spinali per plexus abdominales ad sexualia usque profluere organa, unde animi proveniat moeror, facies pallida, dyspnoea, digestio laesa, quin etiam dysuria, quae omnia rursus nisi molimina esse putat menstrualia, quantvis, ni cauta mancipata subsidia afferat medicus, hecticae febris timorem caedere provocent affectiones. In tali rerum conditione quid faciendum sit, scriptor ipse non probe scivit, quum modo sedare, modo irritare jubeat medicum. Tertiam speciem vocat chlorosidiorum seu floridam. Oriri eam dicit apud robustiores quae strenua uterentur adhuc valetudine ex insultibus gravissimis, diaeteticeis vitiis, refrigeriis. Colorem tunc luridum esse, congestionem vere synochalem, etiam in utero irritabilitatem solito vehementiorem. Nimirum contra hanc formam indicata sunt antiphlogistica, lenia quidem, sed ad venae sectionem usque progressa.

Collectionem nunc habes methodorum, quas diversissimi inaugurati sunt viri pro sua quisque de morbo opinio. Jamjam desideror, ut quae recentioris aevi ornamenta sunt therapeutica, quum melius in morbi naturam inspicere didicissemus, simpliciter exponam, integra autem relinquam, quae jam ab antiquis experientia prout firma atque secunda sacravit. Puto ego, tribus indicationibus satisfacere nos oportere; causam nempe, quae diaetae temperet atque regimini, de quibus postea sermonem facturum sum, dein ei, quam morbus ipse postulat, et symptomatica tandem, quae in complicationes agendamovendas. Quod ad morbi indicationem attinet, ex auctoritate doctissimorum virorum digestionem emendandam quam maximam curam convertendam esse, iterum iterumque affirmo. Quocirca haud mediocre curae levamen emeticum duco, siquid

in saburralis status, aut pituitae inveteratae oppletio id ostulet. Cognoscitur ejusmodi status e lingua oblecta, nausea, vomitione, ructu multisque aliis rebus, quae notiores sunt, quam quae deinceps enumerare debeam. Minime opus est, ut tanta dosi porrigantur emetica, ut vehemens inde fiat vulsio, sufficit, quodammodo praeparavisse intestina in posterum laborantium usum. Praefero emeticum idcirco laxantibus, nam si cum additamentis juncta sint aromaticis propterea, quod continuus resolventium, usus atoniam plerumque adaugere, deilitatemque efficit vix sanabilem. Facta illa introductione citiora adhibere potes amara, e quibus semper mihi maxime prisit Quassia, cui in saporis gratiam et ob meliorem distabilitatem Infusum aut Syrupum adjicerem Corticum Aromaticum, quod Osiander multis laudibus extulit, Inter remedia antichlorotica primum locum habet ferrum. Quomodi hoc medicamentum in organismum agat, id eruendo recentissima aetate viri doctissimi quam maximam operam dedere. Dicunt, arte copiam globulorum sanguineorum adaugeri, ex quo conjecturam fecere, marti ipsi originem debere hos globulos. Nam in chylo aliquantulum detexere ferri, nec non eam chylum inter et sanguinem indagavere rationem, ut huic septem partes ad centum, illi non amplius quam dimidiam ad mille tribuerent. Quod si experientia nos docuit, specificam quasi ferro esse vim antichlorosin delendam, non a vero recedere mihi videor, si anaemia in chymo commixtione facta, per chylum ferrugineum sanguinem ipsum martiatum fieri, quo facto organicae scilicet roborentur functiones, quippe quum arteriosus magis sanguis non validior reddatur nutritionis corporis succus. Non propterea hoc loco alienum esse puto, quin iterum iterumque commonefaciam, discerni oportere chlorosin in specie ab anaemia, nam in universum ita definivere novissimi, ut serius eam in nervos quam chlorosin reagentem facerent. Chlorosin enim in nervorum insufficientia incipere ajunt, e contra anaemiam vera progredi sanguinis inanitione, tunc nervorum quoque minuere substantiam, ita ut in effectum demum ea, quae pariter, appareat similitudo. Sed redeamus post hanc digressionem pathogeneticam ad ferrum, quod chymificari ego arbitror, alterius enim argumentum pro hac mea opinione sumere velim continuati usus phaenomenis, haud raro enim evenit, ut crementa deponantur nigricantia, ructus aegrotum molestant, in saporem edant non acidum, quem chloroticae fere semper causant, sed hydrosulphureum, male olentem, ova foetentem tridant, unde meo jure colligere me posse opinor, de componi

intus ferrum, vel plane resolvi ac praecipitari. Qualiscunque interior chemismus est, qui in sanguinem ingerit martem, neg jam nequit, carere fere nunquam nos posse praestantissimi hoc pharmaco, cui jam veteres tanto dediti erant a more, ut proverbiam ubiret: qui nescit martem, nescit artem. Nihil minus, uti jam antea diximus praecautione quadam procedendum est, et temere datum plus nocere quam prodesse id permulti experti sunt. Non enim solum distinctae existant indicationes, veluti congestionum facile commovendae timor, cordis palpitationes, phthiseos incipientis timor digestio penitus concussa, nervorumque ingens inquietudo, immo status ipse organismi solidus usum concedat, tamen dexteritate quadam opus est, ut id eligatur praeparatum quod pro singulae constitutione quam maxime idoneum gratumque sit. Non omittendum, de regula praeparatum, quod fortissima praeditum est efficacia, ferrum purum minimis in casibus conducere propterea quod plurimum afferat ad orgasmos excitandos et ad obstipandam alvum.

Quae quum ita sint, optimum semper erit a mirioribus incipere ferri praeparatis. Haecine sunt tinctura martis purissima, cydomata, salita, sequuntur oxyda, oxydula, postremo regulus martis, ferrumque carbonicum, quod reliquis omnibus longe praecellere epinor, propterea quod fabili cum negotio digeratur, alvinasque nihil cohibeat exeretiones. Adjiciens vero cuilibet martiali remedio extracta aromatica amara, nimis gravetur ventriculus. Nullo enim temporis momento oblivisci debet medicus, cavendum sibi esse ab obstipatione et ab orgasmis quocirca laudandi veteres, qui quum efficacissimam elegissent limaturam martis, tum a parvulis exordirentur dosibus, nec nisi lenta cautaque procederent gradatione omnibus ferri praeparatis Crocum martis aperiticum libenter dissimile porrigerent. Caeterum habemus medicamentum, quod duabus ipsis temperet sollicitudinibus. Dico Rheum, quod lenissime aperiat alvum, mitemque aiciat bilem, ideoque altissimum sit ad sanguinem sedandum et congestiones praecavendas. Juncto igitur Rheo cum martiatis, vix in discrimine vocaberis, fortiora porrigendi laxantia et tali modo destruenda quod hesterno die erexeris. Ut, si qua aciditas praesto sit absorbentia addas martiatis, monere superfluum est. Quam diligentissime autem abstinere te velim ab audaci nonnulorum petulantia, qui ferruginosis insuper remedia adjungant, ex singulis ipsorum confessione impotum factura, veluti tartarum, boraxatum aloem, aliaque emmenagoga, praesertim quum neminem fugia-



anta ipsum ferrum, impr̄mis ammonium muriaticum martiatum, uterum agat industria. Ejusmodi combinationes admodum rīculosus esse duco, nec nisi in torpiditate ea veniam dandam concedo, quae suspicionem infarctuum et organicarum conectionum comprobet. In pluralitate casuum sufficiet certo, citiora dedisse praeparata, ferrum carbonicum prae caeteris, quod irritabili toeminarum genti aptissimum sit, meritisque meritis a Bangio effertur, qui magnam exinde nervis condori quietem affirmat. Recentiore tempore ferrum jodatum commendare coeptum est, et vero simile duco, multum id valere tunc potissimum, quum jam in exsudationes aquosas, obstructions lymphaticas imminet organismus.

Admodum salutare cloroticis aquae sunt, quas ipsa natura ferruginosis impraegnavit substantiis, quarumque efficitatem artificiales vix aequoparant combinationes. Praecipuae inter has succuntur aquae carbonatae, quae libere continent gasa, propterea quod acidum carbonicum saepissime agis conducat aegrotis, quam ipsum ferrum carbonicum. Haec ob rem eximiam colebritatem adeptae sunt Pyrmont, Bader, Dryburg, Schwalbach, Bockles, Brueckenau, quae tum balneis tum libendo adhibentur aquae. Cudova Silesiacis exstata. Via artificiali balnea imitari licet naturalia. Sumas naturae martis, quantum palma manus capessere potest, affunde aceto vini puro, et digere sub leni calore, et affunde hunc liquorem solitum sex fere uncias continentam aquae balneae paratae. Quem laboris pigeat, is globulos ferri qui jubeat martiales. Itidem martiata balnea parantur, si pro ferri mariatici aquae infunditur.

## Caput X.

### De morbi cura symptomatica.

Tres existere possunt medico indicationes e tribus complicationibus, quae inter morbi decursum in conspectum veniant. Nervosi systematis exaltationes sedare, nimiam intestinorum irascibilitatem satiare, menstruationis molimina sublevare. Exinde tria medicaminum genera in usum vocare licet, antispasmodia, antacidia seu rehorbentia, et emmenagoga. Schoenlein castoreum laudat in parva dosi praescribendum. Idem gummi ammoniacum et asam foetidam commemorat. Si quid est in hoc morbo, quod perquam egeat methodo sedationi fallor, tam nervos quam sanguinem ipsum spectus, quocirca refrigerantia attenuantia praefero solis nervinis. Merito olim elixir ce-

lebravere acidum Halleri, et quod plurimum mihi placet acidum phosphoricum, in hac rerum conditione aptissimum esse persuasum mihi est. Equidem nescio, quod medicamentum magis idoneum sit, ad tumultus placandos sanguinis, eodemque tempore simul praeclaram in uteri congestiones occultas effundere tranquillitatem. Unum forsitan praeterea exstat remedium, quod prope accedat ad acidum phosphorici bonitatem, Kali nempti aceticum, quod cum injuria silentio transeunt medici. Praefero ego remedia lenitiva quae tanquam inscia aegroti crassum mitigens ac diluant sanguinem, solventibus acerbis, ferulaceis, resinosis, antimonialibus, quae medicus in auxilium vocare non potest, nisi certa ac firma cogatur indicatione.

Quod attinet ad alteram propositionem therapeuticam, quae digestionem inservit corrigendae, de regula in palliativa nos acquiescere oportet editarum querelarum amotione. En boni occasio, antispasmodica jungendi cum absorbentibus, et effectum desiderato contenti progredi possumus ad novam absorbentium cum roborantibus conjunctionem. In priori casu igitur China et Ipecacuanham cum magno commodo porrigimus, adjecta Magnesia vel Concharum pulvere. In altero casu eandem Magnesium cum Rheo, cum trifolio vel cum alio amaro commociamus, donec ferri ipsius praescribendi tempus adveniat opportunum. Veteres admodum adamaverant terram foliatam tartari, cui leviora adjecere extracta, graminis nempe, tartari, xaci, saponariae.

Pro tertio consulendum medico, ut menses rite fluant. In hoc munere circumspecte agere necesse est utiquam, quoniam niam nunquam certis rationibus praesargire licet, quomodo se praestare in futuro velit adhibitorum medicaminum effectum. Vix credideris, quod Chambon de Montaux, teste Hamilton olim fecit in menstruationis provocandae favorem. Chlorotica puellam dysmenorhoicam admodum debilem propterea, quod interna remedia tardiora esse opinabatur, dato laxativo, intercuravit, ut compressorium ad arteriam applicaret cruralem, et si amputationem esset instituturus, et pressu modico dum utebatur, vapores calidos ad genitalia duxit, quo facto re verte misera insuper per cardiaca calefacta sanguis effluxit menstrualis. Dubito, an quis nostram eo usque progredi velit ad daciace. Respondet vero hic heroismus reliquis ejusdem aetatis methodis impetuosus. Idem enim Franco-Gallicus in suo de morbis puellarum opusculo olim eximiis laudibus celebrato a la première indication est de diminuer la masse du sang, puis que il y a une plethore réelle dans presque tous les sujets atteints

ès de la chlorose. Ast ne tempus Francogallorum nugam recitando, breviter adnotare hoc loco volo, ab omni plentia abstinendum esse medico, licet veteres quam plurimi fortiozem agendi inclinaverint rationem. Jamjam in anti-issimis legis opusculis, colligatione artuum menstruationem omoveri. Nihilominus blanda sufficere ego opinor auxilia, et venaesectionis praecipuum unquam deleri desiderium. Friciones, scarificationes, fomentationes tepidae satisfacere proposito nostro persuasum; apud virginem rusticam ceteroquin ro-astam ex vi Electricitatis genitalibus applicata menses ces-tas rediisse ipse observavi, attamen non nisi perpensis omnibus singulis rebus nec nisi cautissima manu ejusmodi remedio endum esse, elucet. Id quoque vix monendum, ut medicus vestigatione exploret, ne forsitan mechanicum amenorrhoeae impedimentum in genitalibus lateat atresia aut tale quid. Alnea aromatica eidem inserviunt scopo. Tunc potissim-um cum optimo adhibentur eventu quum terminus proxime ccessit menstruationis. Ut hic ipse fluxus expediatur, minora juvabunt suffragia, volatilium nempe in abdomine inunctio-es, et emplastra ibidem apposita tum aromatica tum robo-ntia. Si qui subinde emergant dolores colici, vel spasmi rsterici, nullo temporis spatio interjecto clysmata te ordinare ortet, quae intestina tranquilliora reddant, totumque sopiant stema nervosum. Siebold in ejusdem rei favorem tantam re-diorum contulit congeriem, ut quid ex ingenti copia eligendum , mehercle nesciam. Invenis enim apud eum quascunque rbas, quas in uterum aliqua esse auctoritate experientia docuit, amomillam, Valerianam, Melissam, Mentham, Millefolium, e non fortiora emmenagoga, Galbanum, asam foetidam, cas-reum, Myrrham, Helleborum, laurum, puniperum, gratiolam, binam. Alii ob eandem caussam commendant aquas Mine-les Mariae crucis, Kissingianam Adelheidensem.

Sed haec hactenus. Restat, ut de complicationibus paul-tum disseram iis, quae in genitalibus ipsis obvenire possunt. cecidit, ut chloroticae blennorrhoea premantur pertinacissima. siander localiter parvulum ingeri jubet boletum succo Catechu usum, vel decocto Ratanhiae madidum. Inter cubandum applicari oportet hoc adstringens fascia theiformi infixum; in profunda introeat genitalia. Tali modo ait virgineam ruperare elasticitatem organa relaxata.

Notitiae caussae commemoro, in mea ipsius patria, Russia licet, armoraciam aqua frigida infusam, et per viginti et qua-

tuor horas digestum pro optimo duci remedio. quo suppressa restituatur menstruatio.

## Caput XI.

De diaeta atque regimine in morbo observandi.

Pro rato ego habeo, plurimum ad sanationem chlorosae affere rectam vivendi rationem. Ominum aetatum optimi haec in re consentiuntur medici. Sed magna inter eosdem viros dissensio quinam modus potissimum conducat aegrotis. Ut a noxae trimentis exordiar, fuere, qui hypersthenicum chlorosin morbum esse rati, vegetabilibus solis vesci et fructibus lenientibus iuberent aegrotas. Alii leves quidem sed nutrientes concesserunt cibos, lac scilicet, et carnem bene concoctum. Novissimi, qui ingerenda potius quam egerenda esse e corpore satis superque intelligent, digestibilia, uti par est, ordinant, et solidiores cibos e regno animali praeferunt tenui victui e regno vegetabili. Juacula ideo edere sinunt, roborantia cum ingestis opulentis, vitello ovi, oryza, sago paratis, carnem esse volunt recentem, tenerum, mollem, succulentum, bene conditum, panem e farina pura, potui dant cerevisiam levem, subamaram. Non tam diaeteticis, quam in medicamentosis habeo praescriptionibus colicam e glandibus paratam, et vinum bonum, quod amarum aut ferruginosis exornant additamentis. Si mihi quamvis in experto de ejusmodi incitamentis ferre judicium liceat, diaetae blandae et nutrientis me consentire laudatoribus lubenter confiteor, cavendum autem esse opinor a larga atque liberali latioris victus concessione, quoniam in principiis esse debet, digestionis vires esse prostratas, nec nisi gradatim erigi posse.

Haec de alimentis. Ad aërem nunc me convertito, quod omnium alimentorum praestantissimum, pabulum vitae esse medicinae ipse edixit pater. Nescio, an quid reperiri possit quod sanguinem depravatum fortius emendare, tenuem magis roborare, tardum celerius instigare, incrassatum acrius dissipare, in laetum ruborem citius transmutare queat lividam ipsius obscuritatem nisi aër purus, mitis, recreans. Quodlibet ad manum sumus compendium, et idem prae caeteris invocandum leges solamen. Burns praeclare sese habuisse ipsius cliente affirmat, quae rure vivebant, et equitando modicam petebant corporis exercitationem. Carus ait aërem purum, liberum a siccum, calorem mediocrem, animi hilaritatem, socios suave corporis munditiam, cutisque culturam, balneis tepidis comparandam, accuratam a sexuali libidine abstinentioniam, diaetam



nam, ea esse praecepta, quae medicum mandare deceat naturae fidelem. Revera utique necesse est, ut chloroticae domicilia habeant bene ventilata, munda, aëri sese exponant crebro, angustas, squalidas, impuras tabernas morte pejus oderint. quotidie motus suspiciant sub jove pedestres, quin immodica subsequatur lassitudo vel fatigatio, dum domi maneat, occupationibus sese dedat paullulum vires intendentibus. Hanc ob rem noli condemnare saltationes, quas praeter opinionem salubres esse permulti experti sunt. Nec de vestimentis silendum, quae si anni tempus postulet ingratum, densiora et spissiora esse oportet. Haud immerito medicorum unus nescio quis puellas castigavit, quod hiemali tempestate denudatae paene ad reversiones propinentur, ubi substaneae temperici mutationes acutissimi refrigerii dent ansam. Chloroticis ante omnia commendandum, ut abdomen pedesque obtegant, braccasque igitur induant e lana bombyce paratas, tempore frigido madidoque.

Denique de nonnullis locuturus sum causis morbi, quae occulto vigeant, quibusque temperare saltem debet medicus, ut plane removere eas polleat. Pariter atque callide agere oportet, si secreta mulierum experiri optemus, sic difficillimum esse quisque fatetur, consilia dare in privatissimis ac delicatis foeminarum conditionibus. Non solum dico exhilarationem animi, quam saepissime ordinare potuis quam assequi nos valemus, immo quid in imo pectore volvatur puellae, palam hunc tractare audeo. Dubitari non potest, quin multarum chloroticae affectiones e desiderio quodam nascentur insatiabili, quocirca suo jure veteres morbum febrem amatoriam denominare, et serio, ut nuberent puellae, pro ultimo haberent refugio. Sed recte jam monuit Dewees, remedium id anceps esse, non solum praeferendum esse putet coelibatum, in quo praeter naturam multoties peccavere puellae, matrimonio, quod rite et sacro sancto more humanas expleat cupidines, sed quia chlorosis ipsa plerumque cum tanto sexualium organorum consocietur ardore praeternaturali, ut quam vehementissime exoptandum sit, ne quid novi accedat, quod amplius stimulet morbosam irritationem. Mitigare, temperare, refrigerare in tali casu melius conducit, quam denuo incendere ignem comburentem. Quantopere olim capti fuerint opinione, deesse virginibus aliquid, quod normalem efficiat sanguinis mixturam, sperma nempe visibile, quod tanquam principium adorati sunt vivificans, exemplum praestat in collegiis practicis specialibus de morbis virorum mulierum et infantum Ettmuelleri. Chloroticae, inquit, vulgo putantur laborare vitio uteri tali, quod contrahitur ex mensibus

suppressis, sed si hoc (si inquam mensium suppressio sit causa hujus effectus) quare tales juvat et felicissime restituit congressum cum viro, idque eo certius, quo crebrius hic ipse reiteretur habita simul circumstantium ratione? nam saepius virgines a modum pallent, et tamen non laborant mensium suppressione. Vitium est in liquore seminali suppresso indeque alterato nonnihil corrupto, cujus vitium successive massae sanguineae communicatur. Nam uti seminalis liquor naturaliter constituitur sub pubertatis annis singulariter corpus foemineum alterat, alacritatem, robur, venustatem et similia cum menstrua fermentatione et mammarum sororiatione conciliat, — ita e contrario retentum idem ac corruptum et alteratum similifermens virtute et totum sanguineum nectar et consequenter spiritus inquinat, alterat et vitiat. Per venerem ergo excreto isto liquor et a spiritu genitali virili novo quasi fermento genitalibus mellebribus inspirato denuo spirituascit. Operae pretium non est hanc fabulam de spiritu foeminarum seminali refutare, quod quum sese commiscere non possit cum ejaculatione maris, sanguinem foemineum corrumpat. Nemo negabit, chloroticas post nuptias plerumque reconvalescere, novumque quasi robur cepisse persuasum vero mihi est, has foeminas aut jamjam fuisse menstruatatas antequam in chlorosin inciderent, et mensium laborare coepissent inordinatu progressu, aut viduas quae solitas nimis ardore exoptarent voluptates. Semper aliquid haeret macula in harum personarum vita, non quo vitio ducam vel cucmini coctum desiderium, sed quia firmiter credo, intactam virginem ne cogitare quidem de Veneris deliciis, nisi quia mature jam de arte legerit amatoria.

## ***Theses.***

- 1., Multorum morborum aetiologia a momentis telluricis repetenda est.
- 2., Scrophulosis et tuberculosis sunt dyscrasiae certe quodam connexu inter se cohaerentes.
- 3., Vetus Illud medicorum: Cessante causa cessat effectus: non semper videtur probatum.

## **VITA.**

---

Natus sum Isaac Silberzweig fidei veteri  
ddictus, die XIII. mensis Septembri anni h. s.  
XXVIII. Odessae, urbe ad littus Ponti Euxini sita  
atre Jol, matre Bassa, quam morte jam ex quatuor  
nnis ereptam valde lugeo. Primis literarum ele-  
mentis nec non doctrina classica in Collegio Civili  
Odessae, quod per novem annos frequentavi im-  
butus, et cum testimonio maturitatis instructus  
anno h. s. LII. hanc aliam literarum universitatem  
Viadrinam petii et ab Ill. Balzer t. t. fascis aca-  
demicos tenente, civium academicorum numero  
descriptus apud Ill. Betschler, tum gratiosi me-  
dicorum ordinis Decanum nomen dedi.

Per quadriennium audiivi Viros Illustrissimos,  
celeberrimos, Experientissimos Auber, Barkow,  
Benedict, Betschler, Braniss, Bunsen, Du-



flos, Frerichs, Goeppert, Glocker, Gr  
venhorst, Grosser, Henschel, Klose, Mi  
deldorpf, Reichert, Rühle, Remer, Seide  
Siebold.

In exercitationibus clinicis benignissime me a  
juverunt: Exp. D. D. Foerster, de Gliszynsk  
Langer, Lattke, Rühle, Rohowski, Schedle  
Massman.

Quibus omnibus viris Ill. Cel. Exp. ex intim  
animo gratias habeo quam maximas.

Tentaminibus vero medicis nec non examin  
rigoroso superatis, spero fore ut, dissertation  
rite defensa, summi in medicina et chirurgia honore  
in me conferantur.